

Hou me vast... In de paigreep tussen kluwen eierstrengen.

Met de klok mee: Op zoek naar een partner. Kraalkettingen van eierstrengen. Een kikker vergrijpt zich aan een pad, niets is vreemd in deze periode! Een stelletje is druk bezig tussen de waterplanten.

GEWONE PADDEN, HEEL BIJZONDER

Het is voorjaar. De watertemperatuur begint te stijgen naar 7 graden. De natuur brengt uitbundig nieuw leven. De padden worden nerveus. Ik ook.

De voortplanting van de gewone pad (*Bufo bufo*) wil ik dit jaar eens beter volgen. Voorbereid met info van natuurkalender. nl ga ik de polder in, oftewel ik ga letterlijk 'op pad'. De kalender geeft een betrouwbaar beeld van de beste paringsperiode en informatie over de paddentrek. Als uitrusting neem ik mijn droogpak, snorkel, masker, een lichte loodgordel en de camera in onderwaterhuis mee. In de polder start het struinen. Slootjes en poeltjes genoeg. Ik zie genoeg padden, maar deze zijn in het water niet eenvoudig te bereiken. Het is te diep en de kanten zijn te steil om ze goed te benaderen. Na enkele uren kom ik bij een waterpoel en zie 'mijn onderwerpen' met afgezette eierstrengen in de waterplanten en drijvende boomtakjes liggen. Dit ziet er geschikt uit, hier moet ik maar eens in actie komen. Toch geeft de waterpoel mij een naar gevoel. Ik ben me goed bewust dat tijdens het snorkelen geen water ingenomen mag worden. En zouden hier ook ratten zitten? Ik trek mijn droogpak aan en voel me veilig. Stapvoets betreed ik het water. Voorzichtigheid is geboden omdat ik ten eerste niet weet hoe het verloop van de poelrand is en om de eierstrengen die inmiddels zijn afgezet, niet te beschadigen. Het is duidelijk dat ik bij elke stap meer modder omwoel maar gelukkig kan ik een diepte bereiken tot aan mijn buik, waarbij ik stabiel kan staan en het water enigszins tot rust kan komen.

PADDENTREK

In de meeste jaren bereikt de paddentrek een hoogtepunt in de maand maart. De gewone pad leeft op land en is alleen tijdens de voortplanting in het water aanwezig. De voortplantingsperiode is doorgaans kort, enkele dagen bij warm weer. Het is dan een drukte van jewelste net onder de waterspiegel. Het weer is van grote invloed; zo kan de periode abrupt worden afgebroken bij slechter weer met daling van de temperatuur, om vervolgens bij de omslag naar warme temperaturen weer in alle hevigheid hervat te worden. Wanneer de rust is wedergekeerd en de padden wegtrekken op het land, zijn de waterplanten en losse takken in de poel voorzien van kluiten eierstrengen. Ze doen me denken aan kraalkettingen. Niet te verwarren met drijvend kikkerdril dat in een klonterige massa is afgezet door de kikkers. Door het hele land zijn 's avonds in de paringsperiode veel vrijwilligers actief bij het begeleiden van de paddentrek. Ze schermen belangrijke oversteekplaatsen af en ze loodsen kikkers, salamanders en padden veilig naar de

JA, JA, IK ZIE EEN TRIO EN ZELFS EEN PAD MET EEN KIKKER OP ZIJN RUG!

Eierstrengen kunnen meer dan 1 meter lang worden.

overkant. Wegen kunnen voor deze acties in de avonden afgesloten worden. De gewone pad is een nachtdier en gaat dan ook op stap voor zijn voedsel dat grotendeels bestaat uit kleine ongewervelden zoals insecten, slakken, spinnen, mieren en wormen. Je kunt onze bruinwratte vriend overal tegenkomen; in de bossen, de duinen, grasvelden en zelfs in tuinen. De vrouwtjes worden het grootst en kunnen een lengte bereiken van circa 11 centimeter, mannetjes ongeveer 9 centimeter. In het wild bereiken ze rond de 10 jaar toch wel de maximale leeftijd. De gewone pad houdt ook een winterslaap en zoekt dan beschutting in holen of onder boomstronken.

TRIO

Maar daar sta je dan. Je ziet de padden, het stinkt en je moet wachten en vooral niet meer bewegen. De diertjes trekken zich overigens weinig van mij aan, die hebben andere belangrijke dingen te doen; voortplanting.

Het wordt positiever, de padden verplaatsen zich nu ook richting mij en het water klaart iets op. Het zonnetje schijnt lekker, maar de blote handen zijn behoorlijk koud. Toegeworpen handschoenen bieden uitkomst. Ik wil natuurlijk padden fotograferen die boven op elkaar zitten en geen eenlingen. Hun hormonen spelen soms zo hoog op dat de kieskeurigheid uit het oog wordt verloren. Ja, ja, ik zie een trio onder water en zelfs een pad met een kikker op zijn rug. Gekker moet het toch niet worden! Of deze paringen succesvol verlopen, betwijfel ik. Bij het maken van de foto's gebruik ik geen externe flitsers maar natuurlijk licht. Met flitsers zou het aanwezige zweefvuil alles verstoren op de foto. Na de fotosessie spoelt mijn buddy mij met grote hoeveelheden spelwater af en word ik enigszins toonbaar gemaakt. Met een glimlach laat ik het gebeuren, mijn dag was top, je hoort mij niet kwaken.